

הַכִּי נִמְי וּאִם תֹּאמַר שְׁגַם בִּימֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הִיָּה כִּךְ שֶׁהָרִי שֶׁלֹּט עַל כָּל הָעוֹלָם וְיִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בְּטַח עַל אֲדָמָתָם, לֹא־. אֵין זֶה כִּךְ דִּהָא בְּיוֹמוֹי דְשְׁלֹמֹה שְׁלִיט סִיְהָרָא, וְשִׁמְשָׁא אֶתְכֹנִישׁ כִּי בִימֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הִיָּה הָעוֹלָם בְּהִנְהַגְתַּי הַמְּלָכוֹת בְּחִינַת הַלְּבָנָה וְהַשֶּׁמֶשׁ שֶׁהִיא בְּחִינַת ז"א נִגְזָזָה כִּי לֹא הִיָּה נִיכְרֵ. וּבְיוֹמוֹי דְּמֹשֶׁה, אֶתְכֹנִישׁ סִיְהָרָא, וְשִׁמְשָׁא שְׁלֹטָא וְאִילוֹ בִימֵי מֹשֶׁה רַבִּינוּ ע"ה הִיָּתָה הַלְּבָנָה בְּהַעֲלָם וְהִיָּה עֵיקַר הַהִנְהַגָּה ע"י ז"א בְּחִינַת הַשֶּׁמֶשׁ וְהַמְּלָכוֹת הִיָּתָה טְפִילָה אִלּוּ.

שְׁלוֹשָׁה אַחִים מֵרִים מְלָכוֹת מֹשֶׁה ת"ת אַהֲרֹן חֶסֶד חוֹר וְנַחֲשׁוֹן גְּבוּרָה וְכַשְׁנִסְתַּלְקָה מֵרִים נִסְתַּלְקָה הַבָּאָר

תַּלְתֵּי אַחֲוֵי הָוִו: שְׁלוֹשָׁה אַחִים הֵם הִיוּ מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, וּמֵרִים. בְּמָה דָּאֵת אָמַר כִּמְ שַׁכְּתוּב (מִיכָה ו) וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה

אַהֲרֹן וּמֵרִים וְעַל יַדֵּי שְׁלֹשָׁתָם יִחַד הִיָּתָה שְׁלִימוֹת אוֹתוֹ הַדּוֹר. מֵרִים, סִיְהָרָא מֵרִים הִיָּתָה בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא בְּחִינַת הַלְּבָנָה. מֹשֶׁה, שִׁמְשָׁא

מֹשֶׁה בְּחִינַת הַתְּפָאֶרֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשֶּׁמֶשׁ. אַהֲרֹן, דְּרוּעָא יְמִינָא אַהֲרֹן הַכֹּהֵן בְּחִינַת הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. חוֹר, דְּרוּעָא שְׁמָאלָא וְחוֹר הִיָּה בְּחִינַת הַגְּבוּרָה

זְרוּעַ הַשְּׁמָאל. וְאַמְרֵי לָהּ וְיֵשׁ אוֹמְרִים, נַחֲשׁוֹן בֶּן עַמִּינַדָב וְאַפְשֵׁר דְּלֹא פְּלִיגִי כִּי אַחַר שְׁנִסְתַּלְקָה חוֹר הִיָּה נַחֲשׁוֹן בֶּן עַמִּינַדָב בְּחִינַת זְרוּעַ הַשְּׁמָאל. בְּקַדְמֵיתָא

מֵיתַת מֵרִים, אֶסְתַּלְקַת סִיְהָרָא וּבְתַחֲלִילָה מֵתָה מֵרִים וְהִסְתַּלְקָה הָאֶרֶץ הַמְּלָכוֹת כִּי הִיא הַיּוֹתֵר קְרוּבָה אֶל הַקְּלִי' וְהַפְּגָם מַגִּיעַ בָּהּ תַּחֲלִילָה, אֶסְתַּלְקָה בְּאֶר

ובשנסתלקה המלכות ומתה מרים הסתלק מעם ישראל הבאר. **לְבַתָּר אֶת־בַּר**
דְּרוּעָא יְמִינָא, דְּמִקְרַב תְּדִיר סִיְהָרָא, בְּאַחֲוָא, בְּחִידוֹ
 לאחר מכן נשבר זרוע הימין שהוא המקרב תמיד את המלכות בחינת הלבנה באהבה ושמחה
 בסוד החיבוק. **וְעַל דָּא כְּתִיב** ועל זה כתוב, (שמות טו) **וַתִּקַּח מִרְיָם**
הַנְּבִיאָה אַחֹת אַהֲרֹן. אַחֹת אַהֲרֹן וַדַּאי, כי מרים הנביאה היא
 בחינת המלכות ולכן אמר עליה אחות אהרון **דְּאִיהוּ דְּרוּעָא, דְּמִקְרַב לָהּ**
בְּאַחֲרוּתָא, בְּאַחֲוָה עִם גּוּפָא כי אהרון הוא בחינת החסד זרוע הימין
 המחבק לה ומקרבה באהבה ובאחווה לתפארת שהוא הגוף.

לאחר מכן נפטר משה כאשר מת אהרון

לְבַתָּר אֶת־כְּנִישׁ שְׁמֵשָׁא וְאֶת־חֲשָׁד, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא
דְּכְתִיב לאחר מכן נגנז השמש ונחשך אורו והוא משה רבנו וכמו שכתוב
וְהֶאֱסַף אֶל עַמּוּד גַּם אֶתָּה כאשר מת אהרון אחיך **וַגּוֹ'. וּפָאָה**
חֹלְקִיהוֹן דְּמִשָּׁה אַהֲרֹן וּמְרִיָם, דְּאֶשְׁתְּכַחוּ בְּעֶלְמָא אשרי
 חלקם של משה אהרון ומרים שהיו בעולם והשלימו אותו ביחד ביחוד שלם.

בימי שלמה הנהגת העולם היתה ע"י המלכות שנפגמה ונתמעטה

בְּיוֹמוֹי דְּשְׁלֹמָה, שְׁלָטָא סִיְהָרָא, בְּתַקוּנָהָא, וְאֶת־חֲזִי
בְּעֶלְמָא. בימי שלמה המלך היתה הנהגת העולם על ידי המלכות והיא
 היתה השולטת בתיקוניה וקישוטיה והיתה נראית בעולם **וְאֶת־קִיָּים שְׁלֹמָה**

בְּחֻמֹּתָא דְנִהִירוּ דִּילָהּ, וְשָׁלִיט בְּעַלְמָא וּשְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ הַתְּקִיִּים
 וְקִיבַל אֶת חֻמְתּוֹ בְּאוֹר הַחֻכְמָה שֶׁהִיא מְאִיר בָּהּ וּשְׁלַט בְּכָל הָעוֹלָם. כִּיּוֹן דְּסִיְהָרָא
 נִחְתָּא בְּחוּבוֹי כִּיּוֹן שְׁחַטָּא וְהִרְבֵּה לוֹ נָשִׁים וְסוֹסִים וְכֹסֶף וְיִרְדָּה הַמַּלְכוּת
 מִמְּדִרְיַגְתָּהּ, אֶתְפָּנִים יוֹמָא בְּתָר יוֹמָא עַד דְּאֶשְׁתַּכַּח בְּקֶרֶן
 מִמְּעַרְבֵי תַּיִת, וְלֹא יִתִּיר נִפְגְּמָה יוֹם אַחֵר יוֹם וְנִתְמַעְטָה עַד שְׁחֻזְרָה לֵהוּיֹת בְּסוּד
 נְקוּדָה אַחַת תַּחַת עֶטְרַת יְסוּד דְּז"א שֶׁהִיא בַּחֲנִינַת קֶרֶן שֶׁל הַיְסוּד שֶׁהוּא מִמְּעַרְב וְלֹא יוֹתֵר,
 וְאֶתְיָהִיב שְׁבֻטָּא חָד לְבָרִיָּהּ וְנִיתֵן לְרַחֲבֵעָם בְּנוֹ לְמַלּוּךְ רַק עַל שְׁבֻט יְהוּדָה
 כִּי שְׂאֵר הַשְּׁבֻטִים מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם יִרְבַּעֵם. וְזַפְּאָה חוּלְקָא דְּמֹשֶׁה נְבִיאָהּ
 מְהִימְנָא אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ הַנְּבִיאַת הַנְּאֻמָּן.

מֹשֶׁה רַבְּנוּ בַּחֲנִינַת ת"ת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁהִיא לְמַלְכוּת וְגַם אַחֲרֵי שֶׁנִּפְטַר הַמֶּשִׁיךְ
 לְהֵאִיר לְמַלְכוּת

כְּתִיב (קֵהֶלֶת א) וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ אֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא
 שֵׁם וְגו' הֵיאֵי קָרָא אֲוִקִימְנָא זֶה הַפְּסוּק כְּבֵר בִּיאֲרֻנוּהוּ. אֲבָל
 יֵשׁ לְפָרְשׁוֹ בְּאוֹפֵן אַחֵר וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ, כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
 דְּנִהִיר שְׁמֻשָּׁא וְלֹא סִיְהָרָא זֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ נֹאמַר עַל זְמַן יְצִיאַת יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם שֶׁהִיא אוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ שֶׁהוּא בְּתַפְאֶרֶת בַּחֲנִינַת שְׁמֵשׁ מְאִיר זֹרַח בְּעוֹלָם, וְלֹא
 הִלְבְּנָה שֶׁהִיא בַּחֲנִינַת הַמַּלְכוּת כִּי בְּדוֹר הַמְּדַבֵּר הָיוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵלֵאדָּה הַב' בַּחֲנִינַת דּוֹר
 הַמְּדַבֵּר וְלֹא מִהַמַּלְכוּת. וְאֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף וְגו' מְבוֹאֵר שֶׁהוּא שׁוֹאֵף לְחֻזּוֹר
 לְמְקוֹמוֹ לְהֵאִיר וְלִזְרוּחַ וְיֵשׁ לְשֹׂאֵל, הֵיאֵי כְּתִיב וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, בְּמִדְּבָרָא

עם שאר מתי מדברא והרי כתוב ובא השמש כלומר שמת משה רבנו כבר במדבר ואם כן איך הא שואף לחזור ולזרוח. כיון דעאל שמשא, לאן אתר אתפניש אל מקומו בגין לאנהרא לסיהרא אלא הפירוש הוא, כיון שבא השמש לאיזה מקום הוא נאסף אל מקומו היינו אל המלכות שהיא בחינת הלבנה להאיר בה. הנהא הוא דכתיב זהו שכתוב שואף זורה הוא שם דאף על גב דאתפניש, זורה הוא שם ודאי כי אע"פ שהשמש נאסף מכל מקום ודאי שהוא זורה שם בלבנה היינו במלכות. דהא לא אנהיר סיהרא, אלא מנהרא דשמשא כי אין אור הלבנה מאיר אלא מאור השמש וכן המלכות אין לה אור מעצמה אלא על ידי התפארת המאיר בה. ודא הוא רוא דכתיב וזהו סוד הכתוב שאמר הקב"ה למשה רבנו, (דברים לא) הנהך שוכב עם אבותיך וקם. אף על גב דתתפניש, הנהך קיים לאנהרא לסיהרא כי אע"פ שאתה שוכב עם אבותיך אבל עדין אתה עומד להאיר בלבנה. (ועליה דא הוא יהושע) ועל יהושע כוונתו שהוא בחינת הלבנה כמו שכתוב פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה.

מה יתרון לאדם בכל עמלו נאמר על יהושע

כך הוא משה ועליה פתיב האי קרא ועליו כתוב הפסוק (קהלת א) מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש וגו'. מה יתרון לאדם בכל עמלו, דא יהושע, דאשתדל לאחסנא ארעא דישראל מה יתרון לאדם בכל עמלו נאמר על יהושע